

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1999

13 OCTOBRE 1999

PROJET D'ORDONNANCE

**portant assentiment au Protocole
à la Convention de 1979
sur la pollution atmosphérique
transfrontière à longue distance,
relatif à une nouvelle réduction
des émissions de soufre,
et aux Annexes I, II, III, IV et V
signés à Oslo le 14 juin 1994**

Exposé des motifs

A. Rétroactes

La Convention sur la pollution atmosphérique transfrontière à longue distance (LRTAP) a été conclue à Genève le 13 novembre 1979 et approuvée par la Belgique par la loi du 9 juillet 1982. La Convention est entrée en vigueur le 16 mars 1983.

Les Parties à cette Convention s'engagent à élaborer des politiques et stratégies de réduction des émissions atmosphériques et à participer à un programme de surveillance et d'évaluation du transport à longue distance des émissions.

Afin de lutter contre les problèmes liés au transport transfrontalier de la pollution atmosphérique, plusieurs protocoles à la Convention LRTAP ont déjà été adoptés concernant divers polluants:

- le Protocole de Genève du 28 septembre 1984 relatif au financement à long terme du Programme concerté de surveillance continue et d'évaluation du transport à longue distance des polluants atmosphériques en Europe (EMEP), ratifié par la Belgique le 5 août 1987;

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1999

13 OKTOBER 1999

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**houdende instemming met het Protocol
bij het Verdrag van 1979
betreffende grensoverschrijdende
luchtverontreiniging over lange afstand
met betrekking tot
een verdere beperking van zwavelemissies,
en met de Bijlagen I, II, III, IV en V,
ondertekend te Oslo op 14 juni 1994**

Memorie van toelichting

A. Achtergrond

Het verdrag rond de grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (Long-Range Transboundary Air Pollution, LRTAP) werd gesloten in Genève op 13 november 1979 en werd door België goedgekeurd middels de wet van 9 juli 1982. Het verdrag werd van kracht op 16 maart 1983.

De partijen die het verdrag ondertekenden verbinden zich tot het uitwerken van beleidsvormen en strategieën voor het reduceren van de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen en tot het deelnemen aan een programma voor het surveilleren en evalueren van de verplaatsing van die uitstoot over grote afstanden.

Om de strijd aan te binden tegen de problemen van de grensoverschrijdende verplaatsing van luchtverontreiniging werden er reeds verschillende protocollen aangenomen bij het LRTAP-verdrag omtrent verschillende verontreinigende stoffen:

- het Protocol van Genève van 28 september 1984 omtrent de langetermijnfinanciering van het gemeenschappelijk programma voor het surveilleren en evalueren van de verplaatsing over lange afstanden van luchtverontreinigende stoffen in Europa (EMEP), geratificeerd door België op 5 augustus 1987;

- le Protocole d’Helsinki du 8 juillet 1985 relatif à la réduction des émissions de soufre ou de leurs flux transfrontières d’au moins 30%, ratifié par la Belgique le 9 juin 1989;
- le Protocole de Sofia du 31 octobre 1988 relatif à la réduction des émissions d’oxydes d’azote, signé par la Belgique le 1er novembre 1988 et en cours de ratification;
- le Protocole de Genève du 18 novembre 1991 relatif à la lutte contre les émissions des composés organiques volatils, signé par la Belgique le 19 novembre 1991 et en cours de ratification;
- le Protocole d’Oslo du 14 juin 1994 relatif à une nouvelle réduction des émissions de soufre, signé le 14 juin 1994 par la Belgique et en cours de ratification.

Ce dernier Protocole à la Convention LRTAP, signé pour la Belgique à Oslo le 14 juin 1994, est un instrument juridiquement contraignant.

En application de l’article 167, § 1er, de la Constitution qui traite des compétences des Communautés et des Régions en matière de relations internationales et conformément à l’article 16 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles telle que modifiée par la loi spéciale du 5 mai 1993 sur les relations internationales des Communautés et des Régions, l’assentiment aux traités dans les matières qui relèvent de la compétence des Régions est donné par le Parlement régional. Les traités sont présentés au Parlement bruxellois par le Gouvernement.

Ces dispositions s’appliquent au présent Protocole qui relève pour l’essentiel des compétences régionales en matière d’environnement.

B. Résumé des dispositions du protocole

L’objectif du Protocole est de réduire et de stabiliser les émissions de soufre selon un calendrier établi en annexe II afin de protéger la santé et l’environnement de tout effet nocif de ces émissions. Les objectifs visés sont une réduction de 70% pour l’an 2000, de 72% en 2005 et de 74% en 2010 par rapport au niveau de 1980.

Des mesures adaptées devront être appliquées aux sources nouvelles et existantes d’énergie afin d’accroître l’efficacité énergétique, l’exploitation des énergies renouvelables, de réduire la teneur en soufre de certains combustibles ou d’encourager l’utilisation de combustibles à faible teneur en soufre et d’utiliser les meilleures techniques disponibles n’entraînant pas un coût excessif. Des

- het Protocol van Helsinki van 8 juli 1985 omtrent de vermindering van zwaveluitstoot of van zijn grensoverschrijdende verplaatsing met minstens 30%, geratificeerd door België op 9 juni 1989;
- het Protocol van Sofia van 31 oktober 1988 omtrent de vermindering van de uitstoot van stikstofoxiden, dat op 1 november 1988 door België werd ondertekend en dat momenteel wacht op ratificering;
- het Protocol van Genève van 18 november 1991 omtrent de strijd tegen de uitstoot van vluchtige organische stoffen, dat op 19 november 1991 door België werd ondertekend en momenteel wacht op ratificering;
- het Protocol van Oslo van 14 juni 1994 betreffende een nieuwe vermindering van de uitstoot van zwavel, dat op 14 juni 1994 door België werd ondertekend en dat momenteel wacht op ratificering.

Dat laatste protocol bij het LRTAP-verdrag, ondertekend voor België in Oslo op 14 juni 1994, is een bindend juridisch instrument.

Met toepassing van artikel 167, § 1, van de Grondwet met betrekking tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen en Gewesten inzake internationale relaties en overeenkomstig artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 met betrekking tot de grondwetswijzigingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 5 mei 1993 inzake de internationale relaties van de Gemeenschappen en de Gewesten, wordt de goedkeuring van de verdragen die tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren, verleend door het Gewestelijk parlement. De verdragen worden voorgesteld in het Brussels parlement door de Regering.

Deze bepalingen zijn van toepassing op het onderhavige protocol dat hoofdzakelijk tot de gewestelijke milieubevoegdheden behoort.

B. Samenvatting van de bepalingen van het protocol

Het doel van het Protocol bestaat erin de uitstoot van zwavel te verminderen volgens het in bijlage II getoonde tijdschema ten einde de gezondheid en het milieu te vrijwaren voor ieder schadelijk effect van die uitstoot. De streefdoelen zijn een vermindering met 70% tegen het jaar 2000, met 72% in 2005 en met 74% in 2010 ten opzichte van het niveau van 1980.

Er moeten aangepaste maatregelen worden genomen op het vlak van nieuwe en bestaande energiebronnen ter verhoging van het energierendement, ter bevordering van het gebruik van duurzame energie, ter vermindering van het zwavelgehalte in bepaalde brandstoffen en ter bevordering van het gebruik van brandstoffen met een gering zwavelgehalte. Daarvoor moet gebruik worden gemaakt

valeurs limites minimales d'émission sont établies en annexe V pour les grandes sources fixes de combustion nouvelles.

Le Protocole organise également un échange de technologies et de techniques visant notamment à accroître l'efficacité énergétique ou l'exploitation des énergies renouvelables par la promotion de l'échange commercial des technologies disponibles, l'échange d'informations, la coopération dans le secteur industriel,...

Pour atteindre l'objectif du Protocole, les Parties au protocole doivent, d'une part, adopter des stratégies, politiques et programmes et appliquer des mesures de réduction et, d'autre part, tenir à jour des informations relatives aux niveaux d'émissions, aux concentrations ambiantes, aux dépôts et effets des dépôts de soufre oxydé et d'autres composés acidifiants.

Les Parties ont également un devoir d'information envers le secrétariat de la convention sur la façon dont elles mettent le protocole en oeuvre.

Les activités de recherche-développement, de surveillance et de coopération sont encouragées dans différents domaines tels que l'harmonisation à un niveau international des méthodes d'établissement des charges critiques et des niveaux critiques ou la recherche des conséquences sur la santé, l'environnement et les matériaux (dont les monuments historiques) des émissions de soufre.

Un système de contrôle est mis en place par l'instauration d'un comité chargé d'examiner si le protocole est bien appliqué et si les Parties remplissent leurs obligations.

C. Réalisation des objectifs et implications pour la Région de Bruxelles-Capitale

L'objectif du Protocole est de réduire et de stabiliser les émissions de soufre selon un calendrier établi en annexe II afin de protéger la santé et l'environnement de tout effet nocif de ces émissions. Les objectifs visés sont une réduction de 70% pour l'an 2000, de 72% en 2005 et de 74% en 2010 par rapport au niveau de 1980.

Le SO_x présent dans l'atmosphère provient essentiellement de la combustion de combustibles soufrés, essentiellement le charbon et les produits pétroliers liquides (le gaz naturel n'en contient pas), et dans une moindre mesure de processus industriels. Le soufre émis correspond pratiquement au contenu en soufre du combustible. Le SO_x est un des polluants intervenant dans la problématique de l'acidification.

van de beste beschikbare technieken, die echter ook niet te duur mogen zijn. Bijlage V vermeldt uitstootlimietwaarden voor nieuwe grote vaste uitstootbronnen.

Het protocol organiseert ook een uitwisseling van technologieën en technieken met het oog op het verhogen van het energierendement of het gebruik van duurzame energievormen door het bevorderen van de commerciële uitwisseling van de beschikbare technologieën, de uitwisseling van informatie, de samenwerking in de industriële sector,...

Om de doelstelling van het protocol te verwezenlijken moeten de partijen enerzijds strategieën, beleidsvormen en programma's invoeren en reductiemaatregelen nemen, en anderzijds gegevens bijhouden met betrekking tot de uitstootniveaus, de omgevingsconcentraties, de neerslagen en de effecten van neerslag van geoxideerde zwavel en van andere verzurende stoffen.

De partijen hebben bovendien een informerende taak ten aanzien van het secretariaat van het verdrag betreffende de manier waarop zij het protocol ten uitvoer brengen.

Activiteiten voor onderzoek en ontwikkeling, toezicht en samenwerking worden aangemoedigd in verschillende domeinen zoals de internationale harmonisering van de methoden voor het bepalen van de kritieke belastingen of het onderzoek naar de gevolgen voor de gezondheid, het milieu en de materialen (waaronder historische monumenten) van zwaveluitstoot.

Er wordt een controlessysteem tot stand gebracht door het samenstellen van een comité dat moet nagaan of het protocol goed wordt toegepast en of de partijen aan hun verplichtingen voldoen.

C. Verwezenlijking van de doelstellingen en implicaties voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Het doel van het protocol bestaat erin de uitstoot van zwavel te verminderen volgens het in Bijlage II getoonde tijdschema ten einde de gezondheid en het milieu te vrijwaren voor ieder schadelijk effect van die uitstoot. De streefdoelen zijn een vermindering met 70% tegen het jaar 2000, met 72% in 2005 en met 74% in 2010 ten opzichte van het niveau van 1980.

De in de lucht aanwezige SO_x komt hoofdzakelijk voort uit de verbranding van zwavelhoudende brandstoffen, voornamelijk steenkool en vloeibare olieproducten (aardgas bevat er geen), en in mindere mate uit industriële processen. De uitgestoten zwavel komt praktisch overeen met het zwavelgehalte van de brandstof. SO_x is één van de verontreinigende stoffen die een rol spelen bij het probleem van de verzuring van het milie.

Niveau d'émission belge

Le niveau d'émission de SO_x pour 1980 est estimé à 828.000 tonnes pour l'ensemble de la Belgique.

En 1990, ce niveau était estimé à 320.000 tonnes et en 1994 à 252.000 tonnes.

De 1980 à 1994, les émissions pour la Belgique ont donc déjà diminué de 70% (niveau à atteindre pour l'an 2000).

Différents éléments peuvent expliquer cette diminution:

- l'accord de branche concernant les réductions des émissions de SO_x et NO_x en provenance des installations de production d'électricité entre l'Etat Belge, les régions et les producteurs d'électricité (18/10/1991);
- les limites d'émissions pour les grandes installations de combustion des autres secteurs;
- la diminution des teneurs en soufre dans le gasoil routier et de chauffage (application de la directive 93/12/CEE).

Ces émissions se partageaient, en 1990, entre les différents secteurs économiques suivants:

- centrales énergétiques et cogénération (30%);
- combustion commerciale et résidentielle (12%);
- combustion industrielle (39%);
- processus de production (14%);
- transport routier (4%);
- traitement et stockage des déchets (1%).

Niveau d'émission bruxellois

Aucun chiffre n'est disponible pour Bruxelles pour 1980.

En 1990, 7.000 tonnes (2% des émissions belges) sont imputables à la Région de Bruxelles-Capitale.

Ces émissions sont principalement dues à la cokerie du Marly (25%), à la consommation énergétique du secteur du transport (16%) et du secteur domestique (24% pour le chauffage des bâtiments).

En 1994, les émissions bruxelloises étaient estimées à 4.957 tonnes et en 1995 à 3.700 tonnes.

Belgische uitstootniveau

Het SO_x-uitstootniveau voor 1980 wordt geschat op 828.000 ton voor heel België.

In 1990 werd dat niveau geschat op 320.000 ton en in 1994 op 252.000 ton.

Van 1980 tot 1994 nam de uitstoot voor België dus reeds af met 70% (het streefniveau voor het jaar 2000).

Die vermindering kan worden verklaard door verschillende elementen:

- het sectorale akkoord betreffende de vermindering van de uitstoot van SO_x en NO_x afkomstig van elektriciteitsproductie-installaties tussen de Belgische staat, de Gewesten en de elektriciteitsproducenten (18/10/1991);
- de uitstootlimieten voor de grote verbrandingsinstallaties van de andere sectoren;
- de vermindering van het zwavelgehalte in diesel en stookolie (toepassing van richtlijn 93/12/EEG).

Die uitstoot werd in 1990 als volgt gedeeld tussen de verschillende economische sectoren:

- energiecentrales en warmte-krachtkoppeling (30%);
- commerciële en residentiële verbranding (12%);
- industriële verbranding (39%);
- productieprocessen (14%);
- wegvervoer (4%);
- verwerking en opslag van afval (1%).

Brussels uitstootniveau

Er zijn geen cijfers beschikbaar over Brussel voor 1980.

In 1990 kon 7.000 ton (2% van de Belgische uitstoot) worden toegeschreven aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Die uitstoot is hoofdzakelijk te wijten aan de cokesfabriek van Marly (25%) en aan het energieverbruik van de transportsector (16%) en van de huishoudelijke sector (24% voor de verwarming van gebouwen).

In 1994 werd de Brusselse uitstoot geschat op 4.957 ton en in 1995 op 3.700 ton.

En 1995, les émissions de souffre sont principalement dues à la consommation énergétique du secteur du transport (23% pour le transport routier par camion et 16% pour le transport routier privé), du secteur domestique (34% pour le chauffage des bâtiments) et 9% pour l'incinérateur de déchets ménagers de Neder-over-Heembeek.

Différents éléments peuvent expliquer la diminution de 46% des émissions de soufre à Bruxelles depuis 1990:

- fermeture de la cokerie du Marly (diminution des émissions de SO_x d'environ 25%);
- diminution des teneurs en soufre dans le gasoil routier et gasoil de chauffage (application de la directive 93/12/CEE).

Principes d'action

Les objectifs fixés par le protocole sont déjà atteints pour l'ensemble de la Belgique.

Malgré l'absence de chiffres bruxellois pour l'année de référence 1980, on peut estimer que la participation de la Région de Bruxelles Capitale ne devrait poser aucun problème. En effet, on constate qu'en Belgique, entre 1990 et 1994, la diminution des émissions de soufre se situe au environ de 21% alors qu'à Bruxelles, pendant cette même période, la diminution des émissions de soufre est de 29%. Cependant, la circulation ne cessant d'augmenter ainsi que la proportion du diesel par rapport à l'essence, les efforts de réduction d'émission doivent être poursuivis.

Bien entendu, une clef de répartition des objectifs entre les régions et l'état fédéral devra être choisie sur une base objective tenant compte des spécificités urbaines complexes de la Région de Bruxelles-Capitale. Parmi ces particularités, il faut signaler que Bruxelles dispose d'un taux d'utilisation du gaz naturel comme combustible de chauffage dans le secteur résidentiel (65% des logements) et tertiaire (65% de la consommation énergétique) extrêmement élevé par rapport à la moyenne belge.

De manière générale, la politique de la Région doit s'inscrire dans un projet d'évolution durable permettant d'envisager un avenir viable, sain et social pour tous les bruxellois.

Les principes d'action à mettre en oeuvre sont pour la plupart connus et devront intégrer non seulement l'environnement mais également les autres secteurs clefs comme l'économie, l'énergie, le transport, le logement et l'aménagement du territoire. Ils permettent de faire converger plusieurs politiques parallèles:

In 1995 is de zwaveluitstoot hoofdzakelijk toe te schrijven aan het energieverbruik van de transportsector (23% voor vrachtwagenvervoer en 16% voor personenwagens), de huishoudelijke sector (34% voor verwarming van gebouwen) en 9% voor de verbrandingsoven voor huis-houdelijk afval van Neder-over-Heembeek.

Verschillende elementen kunnen de vermindering met 46% van de zwaveluitstoot in Brussel sinds 1990 verklaren:

- sluiting van de cokesfabriek van Marly (vermindering van de uitstoot van SO_x met ongeveer 25%);
- vermindering van het zwavelgehalte in diesel en stookolie (toepassing van richtlijn 93/12/EEG).

Actieprincipes

De door het protocol bepaalde doelstellingen werden gehaald voor heel België.

Ondanks het gebrek aan Brusselse cijfers voor het referentiejaar 1980 kunnen wij stellen dat de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geen probleem zou mogen vormen. Wij stellen immers vast dat de vermindering van zwaveluitstoot in België tussen 1990 en 1994 ongeveer 21% bedroeg, terwijl de vermindering van de zwaveluitstoot voor diezelfde periode in Brussel 29% bedroeg. Maar aangezien het verkeer en het percentage diesel maar blijven toenemen, moeten de inspanningen voor het verminderen van de uitstoot onverminderd worden voortgezet.

De verdeelsleutel voor het verdelen van de verminderingsoefeningen tussen de Gewesten en de federale overheid moet worden bepaald op een objectieve basis en rekening houdend met de complexe stedelijke bijzonderheden van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een van die bijzonderheden bestaat erin dat er in Brussel in vergelijking met het Belgisch gemiddelde veel meer gebruik wordt gemaakt van aardgas als verwarmingsbrandstof in de woonsector (65% van de woningen) en de tertiaire sector (65% van het energieverbruik).

Globaal gezien moet het beleid van het Gewest passen in een duurzaam evolutieproject met het oog op een leefbare, gezonde en sociale toekomst voor alle Brusselaars.

De toe te passen actieprincipes zijn grotendeels bekend en moeten niet alleen het milieu omvatten maar ook de andere sleutelsectoren zoals de economie, energie, transport, huisvesting en ruimtelijke ordening. Ze maken het mogelijk verschillende parallelle beleidslijnen te laten convergeren:

- la politique environnementale vise à garantir un niveau de qualité de l'air en milieu urbain satisfaisant pour la santé de l'homme et l'environnement, l'essentiel des polluants atmosphériques étant associé à des consommations énergétiques;
- la politique des déplacements vise à diminuer le trafic automobile notamment par un transfert modal vers les transports publics, ce qui a pour conséquence de réduire les émissions dans l'air;
- la politique sociale vise à permettre aux ménages les plus pauvres de payer moins pour les besoins de premières nécessités;
- la politique économique vise à permettre aux entreprises d'être compétitives et donc d'améliorer leur efficacité énergétique en relation avec leur production;
- la politique régionale de l'énergie vise à améliorer l'efficacité énergétique globale de la Région.

Il faut aujourd'hui la volonté politique, des projets, des moyens humains et financiers et une coopération claire et précise au niveau belgo-belge. Ceci ne pourra s'exprimer qu'à travers une approche construite et cohérente.

Le Ministre de l'Environnement et de la Politique de l'Eau, de la Conservation de la Nature et de la Propriété publique et du Commerce extérieur,

D. GOSUIN

- het milieubeleid is gericht op het tot stand brengen van een voor de gezondheid van de mens en voor het milieu bevredigende luchtkwaliteit in de stad, waarbij de meeste luchtverontreinigende stoffen te maken hebben met energieverbruik;
- het verplaatsingsbeleid is gericht op een vermindering van het autoverkeer, met name door middel van een modale verschuiving naar het openbaar vervoer, waardoor de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen zou kunnen worden verminderd;
- het sociale beleid is erop gericht de armste huisgezinnen in staat te stellen minder te betalen voor levensnoodzakelijke behoeften;
- het economische beleid is erop gericht de bedrijven in staat te stellen concurrerend te zijn en dus hun energierendement te verhogen in verhouding tot hun productie;
- het gewestelijke energiebeleid is gericht op een verbetering van het globale energierendement van het Gewest.

Er is momenteel nood aan politieke wil, projecten, menselijke en financiële middelen en een duidelijke en precieze samenwerking op Belgisch vlak. Dat is slechts mogelijk mits een constructieve en coherente aanpak.

De Minister belast met Leefmilieu, Waterbeleid, Natuurbehoud, Openbare Netheid en Buitenlandse Handel,

D. GOSUIN

**AVANT-PROJET D'ORDONNANCE
SOUMIS A L'AVIS
DU CONSEIL D'ETAT**

**AVANT-PROJET D'ORDONNANCE
portant approbation du Protocole
à la Convention de Genève de 1979
sur la pollution atmosphérique transfrontière
à longue distance, relatif à une réduction
des émissions de soufre
et ses Annexes I à IV,
faits à Oslo le 14 juin 1994**

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

Le Protocole à la Convention de Genève de 1979 sur la pollution atmosphérique transfrontière à longue distance, relatif à une réduction des émissions de soufre et ses Annexes I à IV, faits à Oslo le 14 juin 1994, sortiront leur plein et entier effet en ce qui concerne la Région de Bruxelles-Capitale.

Bruxelles, le 19 novembre 1998.

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Emploi, du Logement et des Monuments et Sites,

Charles PICQUE

Le Ministre de l'Economie, des Finances, du Budget, de l'Energie et des Relations extérieures,

Jos CHABERT

Le Ministre de l'Aménagement du Territoire, des Travaux publics et du Transport,

Hervé HASQUIN

Le Ministre de la Fonction publique, du Commerce extérieur, de la Recherche scientifique, de la Lutte contre l'Incendie et de l'Aide médicale urgente,

Rufin. GRIJP

Le Ministre de l'Environnement et de la Politique de l'eau, de la Rénovation, de la Conservation de la Nature et de la Propreté publique,

Didier GOSUIN

**VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE
ONDERWORPEN AAN HET ADVIES
VAN DE RAAD VAN STATE**

**VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE
houdende instemming met het Protocol
bij het Verdrag van 1979
betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging
over lange afstand inzake de verdergaande
vermindering van zwavelemissies,
met bijlagen I tot IV,
gedaan te Oslo op 14 juni 1994**

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

Het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand inzake de verdergaande vermindering van zwavelemissies, met bijlagen I tot IV, gedaan te Oslo op 14 juni 1994, zal zijn volle uitwerking hebben, voor wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft.

Brussel, 19 november 1998.

Namens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijk Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Werkgelegenheid, Huisvesting en Monumenten en Landschappen,

Charles PICQUE

De Minister belast met Economie, Financiën, Begroting, Energie en Externe Betrekkingen,

Jos CHABERT

De Minister belast met Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer,

Hervé HASQUIN

De Minister belast met Openbaar Ambt, Buitenlandse Handel, Wetenschappelijk Onderzoek, Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp,

Rufin GRIJP

De Minister belast met Leefmilieu en Waterbeleid, Renovatie, Natuurbehoud en Openbare Netheid,

Didier GOSUIN

Avis du Conseil d'Etat

Le Conseil d'Etat, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de l'Environnement et de la Politique de l'eau, de la Rénovation, de la Conservation de la nature et de la Propreté publique de la Région de Bruxelles-Capitale, le 1er décembre 1998, d'une demande d'avis sur un avant-projet d'ordonnance «portant approbation du Protocole à la Convention de Genève de 1979 sur la pollution atmosphérique transfrontière à longue distance, relatif à une réduction des émissions de soufre et ses Annexes I à IV, faits à Oslo le 14 juin 1994», a donné le 30 mars 1999 l'avis suivant:

Arrêté de présentation

Il y a lieu d'incorporer le projet dans un arrêté qui charge le ministre compétent de déposer le projet au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.

Intitulé

1. Dans le texte français de l'intitulé du projet, on remplacera les mots «portant approbation du» par «portant assentiment au».

2. Conformément au texte français authentique du protocole, on écrira encore dans le texte français «Convention de 1979» au lieu de «Convention de Genève de 1979» et «relatif à une nouvelle réduction» au lieu de «relatif à une réduction».

La même observation vaut pour le texte français de l'article 2 du projet.

3. En ce qui concerne le texte néerlandais de l'intitulé du protocole, il est recommandé d'harmoniser la formulation du projet avec la traduction néerlandaise du protocole, telle qu'elle a été publiée au Journal officiel des Communautés européennes du 3 décembre 1998.

On écrira dès lors «luchtverontreiniging over lange afstand met betrekking tot een verdere beperking van zwavelemissies» au lieu de «luchtverontreiniging over lange afstand inzake de verregaande vermindering van zwavelemissies».

La même observation vaut pour le texte néerlandais de l'article 2 du projet.

4. Enfin, on écrira, à la fin de l'intitulé, «et des annexes I, II, III, IV et V, signés à Oslo le 14 juin 1994».

La même observation vaut pour l'article 2 du projet.

Article 2

Dans le texte néerlandais de cet article, il y a lieu de remplacer les mots «zal zijn volle uitwerking hebben» par «zullen volkomen gevolg hebben».

Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling wetgeving, derde kamer, op 1 december 1998 door de minister van Leefmilieu en Waterbeleid, Renovatie, Natuurbewoud en Openbare Netheid van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van ordonnantie «houdende instemming met het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, inzake de verregaande vermindering van zwavelemissies, met bijlagen I tot IV, gedaan te Oslo op 14 juni 1994», heeft op 30 maart 1999 het volgende advies gegeven:

Indieningsbesluit

Het ontwerp dient te worden opgenomen in een besluit waarbij de bevoegde minister ermee wordt belast het ontwerp bij de Brusselse Hoofdstedelijke Raad in te dienen.

Opschrift

1. In de Franse tekst van het opschrift van het ontwerp vervang men de woorden «portant approbation du» door «portant assentiment au».

2. Nog in de Franse tekst schrijve men, overeenkomstig de authentieke Franse tekst van het protocol, «Convention de 1979» in plaats van «Convention de Genève de 1979» en «relatif à une nouvelle réduction» in plaats van «relatif à une réduction».

Dezelfde opmerking geldt voor de Franse tekst van artikel 2 van het ontwerp.

3. Wat de Nederlandse tekst van het opschrift van het protocol betreft, verdient het aanbeveling de redactie van het ontwerp af te stemmen op de Nederlandse vertaling van het protocol zoals die werd bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 3 december 1998.

Men schrijve derhalve «luchtverontreiniging over lange afstand met betrekking tot een verdere beperking van zwavelemissies» in plaats van «luchtverontreiniging over lange afstand inzake de verregaande vermindering van zwavelemissies».

Dezelfde opmerking geldt voor de Nederlandse tekst van artikel 2 van het ontwerp.

4. Ten slotte schrijve men in fine van het opschrift «en met de bijlagen I, II, III, IV en V, ondertekend te Oslo op 14 juni 1994».

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 2 van het ontwerp.

Artikel 2

In de Nederlandse tekst van dit artikel dienen de woorden «zal zijn volle uitwerking hebben» te worden vervangen door «zullen volkomen gevolg hebben».

La chambre était composée de			De kamer was samengesteld uit		
Messieurs	W. DEROOVER,	président de chambre,	De heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	conseillers d'Etat,		D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assesseurs de la section de législation,		A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Madame	F. LIEVENS,	greffier.	Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.
La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. DEROOVER.			De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer W. DEROOVER.		
Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par Mme A. VAN MINGEROT, référendaire adjoint.			Het verslag werd uitgebracht door de heer B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door mevr. A. VAN MINGEROT, adjunct-referendaris.		
<i>Le Greffier,</i>		<i>Le Président,</i>	<i>De Griffier,</i>		<i>De Voorzitter,</i>
F. LIEVENS		W. DEROOVER	F. LIEVENS		W. DEROOVER

PROJET D'ORDONNANCE

**portant assentiment au Protocole
à la Convention de 1979
sur la pollution atmosphérique
transfrontière à longue distance,
relatif à une nouvelle réduction
des émissions de soufre
et aux Annexes I, II, III, IV et V
signés à Oslo le 14 juin 1994**

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Sur la proposition du Ministre de l'Environnement ;

Après délibération ;

Le Ministre de l'Environnement est chargé de présenter au nom du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale le projet d'ordonnance dont la teneur suit :

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

Le Protocole à la Convention de 1979 sur la pollution atmosphérique transfrontière à longue distance, relatif à une nouvelle réduction des émissions de soufre et les Annexes I, II, III, IV et V, signés à Oslo le 14 juin 1994, sortiront leur plein et entier effet en ce qui concerne la Région de Bruxelles-Capitale.

Bruxelles, le 30 août 1999,

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

J. SIMONET

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**houdende instemming met het Protocol
bij het Verdrag van 1979
betreffende grensoverschrijdende
luchtverontreiniging over lange afstand
met betrekking tot
een verdere beperking van zwavelemissies,
en met de Bijlagen I, II, III, IV en V,
ondertekend te Oslo op 14 juni 1994**

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Op voorstel van de Minister van Leefmilieu,

Na beraadslaging,

Namens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering is de Minister van Leefmilieu ermee belast aan de Brusselse Hoofdstedelijke Raad het ontwerp van ordonnantie voor te leggen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

Het Protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand met betrekking tot een verdere beperking van zwavelemissies, en de bijlagen I, II, III, IV en V, ondertekend te Oslo op 14 juni 1994, zullen volkomen gevolg hebben voor wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft.

Brussel, 30 augustus 1999,

Namens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

J. SIMONET

Le Ministre chargé des Travaux publics, du Transport et de la Lutte contre l'incendie et l'Aide médicale urgente,

J. CHABERT

Le Ministre chargé de l'Emploi, de l'Economie, de l'Energie et du Logement,

E. TOMAS

La Ministre chargée des Finances, du Budget, de la Fonction publique et des Relations extérieures,

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Le Ministre de l'Environnement et de la Politique de l'Eau, de la Conservation de la Nature et de la Propreté publique et du Commerce extérieur,

D. GOSUIN

De Minister belast met Openbare Werken, Vervoer, Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp,

J. CHABERT

De Minister belast met Tewerkstelling, Economie, Energie en Huisvesting,

E. TOMAS

De Minister belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt en Externe Betrekkingen,

A. NEYTS-UYTTEBROECK

De Minister belast met Leefmilieu, Waterbeleid, Natuurbehoud, Openbare Netheid en Buitenlandse Handel,

D. GOSUIN

1299/3356
I.P.M. COLOR PRINTING
₹02/218.68.00